

עמ"ת (ירושלים) 58221-12-24 - אביב קדמי נ' מדינת ישראל

עמ"ת (ירושלים) 58221-12-24 - אביב קדמי נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עמ"ת (ירושלים) 58221-12-24

אביב קדמי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

[22.12.2024]

כבוד השופט אוהד גורדון

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת שרון לארי בבלי) מיום 18.12.24. בית המשפט הורה על מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת ועל הפנייתו לשירות המבחן לקבלת תסקיר, שלאחריו ימשיך הדיון בבקשה לעצרו עד לתום ההליכים. זאת, בדיון שנקבע ליום 12.1.25.

לאחר עיון ושקילה, לא אוכל להידרש לערר זה. המדובר ב"ערר ביניים" - כזה המופנה כנגד החלטה של הערכאה הדיונית שאינה מסיימת את ההליך, אלא קובעת מתווה להמשך. הגם שניתן להגיש ערר ממין זה, לבית המשפט שיקול דעת האם להידרש אליו - לרבות בשאלת קיום דיון בו. הכלל שעוצב בפסיקה הוא כי הידרשות לערר תיעשה במקרים חריגים בלבד, וזאת על מנת לאפשר לערכאה הדיונית להשלים את מלאכתה ולהכריע סופית בבקשה, טרם ביקורת ערכאת הערר. לפי הפסיקה "במקרים כגון דא, ידרש בית המשפט לערר, רק בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, כגון טעות מהותית שנפלה בהחלטה הנוגעת לאחד מן התנאים האמורים, או מקום שבו מתעורר חשש ממשי כי מעצרו של העורר אינו חוקי מסיבה אחרת (בש"פ 4026/15 מזאריב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.6.2015); בש"פ 3912/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (12.5.2017) (להלן: בש"פ 3912/17)). אבהיר, כי בהעדר קיומן של נסיבות כאמור, רשאי בית המשפט לדחות את הערר על הסף, אף ללא קבלת תגובה מאת המדינה וקיום דיון (ראו למשל: בש"פ 3912/17; בש"פ 460/19 דינקו נ' מדינת ישראל (20.1.2019); בש"פ 3771/17 סלאמה נ' מדינת ישראל (9.5.2017); בש"פ 8128/20 מימוני נ' מדינת ישראל (23.11.2020))" (בש"פ 1498/23 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.23)).

המקרה שלפני לא מעלה חריג לכלל האמור. בית משפט קמא קבע קיומן של ראיות לכאורה למיחוס לעורר: עבירות אלימות במשפחה כלפי בת זוגו, שבוצעה לכאורה בעודה בהריון, בעת האחרונה, בשלושה מקרים שונים וסמוכים זה לזה. פרטי האירועים הנתענים מופיעים בכתב האישום, כשעצם ריבוי המקרים והישנותה של אלימות בהם מעלים מסוכנות. האחרון שבהם (כרונולוגית) אף כולל אקטים אלימים מטרידים של הנחת כף היד על פיה של המתלוננת למשך זמן, למרות ניסיונותיה להסיר את היד כדי לנשום, ותוך גרימת חבלות בפיה שדם ניגר ממנו. העובדות שבכתב האישום גם מעלות קשר אפשרי בין מקרי האלימות לבין חששות של העורר על רקע הלידה הצפויה, חשש מגירושין וחשש שהמתלוננת תעזוב אותו (ראו למשל בפסקה 4 לאישום הראשון).

הדברים מעלים מסוכנות, שאפשר כי היא קשורה ברכיבים מן הדינמיקה הזוגית. ההחלטה להוסיף ולברר סוגיות אלה באמצעות שירות המבחן, על מנת לעמוד על עצמתה של עילת המעצר והאפשרות אם קיימת להתמודד עמה באמצעות חלופת מעצר, אינה החלטה המקימה את אחת העילות התחומות להתערב בהחלטת ביניים. לצד אלה, ציין בית משפט התרשמות מסוימת מאמו של המשיב שחלופת המעצר הוצעה בפיקוחה, לאחר שזו נשאה דברים באולם. לא אחזור על ההתרשמות, אך גם בה יש כדי לחדד את הצורך בבחינה של גורם מקצועי. בהינתן כל אלה, למרות הנתונים העומדים לזכות העורר כולל עברו הנקי, אני סבור כי מדובר באחד המקרים בהם על ערכאת הערר להידרש ל"ערר ביניים".

לכן, הערר נמחק.

המזכירות תעביר לצדדים.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ה, 22 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.